09/05/2023

Ευφρόσυνος σταθμός εικοσαετούς (2003-2023) Αρχιερατείας στην Μητρόπολη Σερρών (ΦΩΤΟ)

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Σερρών και Νιγρίτης

Η κατά Σέρρας και Νιγρίτα Εκκλησία, μέσα στην χαρά της λαμπροφόρου και αγίας Αναστασίμου περιόδου, του λειτουργικού εορτασμού της ιεράς μνήμης του Αγίου και ενδόξου Αποστόλου Ιωάννου του Θεολόγου και της συμπλήρωσης εικοσαετούς θεοφιλούς Ποιμαντορίας (2003-2023), του άγοντος τα ονομαστήρια, σεπτού Της Ποιμενάρχου κ. Θεολόγου, πραγματοποίησε χθες πνευματική εκδήλωση λόγου και μέλους, στην αίθουσα «Αστέρια» του ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Σερρών.

Το διήμερο 7 και 8 Μαΐου, τις λατρευτικές ακολουθίες και επετειακές και εορταστικές εκδηλώσεις τίμησαν με την παρουσία τους οι Σεβ. Μητροπολίτες **Ναζαρέτ** κ. Κυριακός, **Βεροίας**, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων, **Ξάνθης** και Περιθεωρίου κ. Παντελεήμων, **Σύρου**, Τήνου, Άνδρου, Κέας, Μήλου, Δήλου και

Μυκόνου κ. Δωρόθεος, **Κερκύρας**, Παξών και Διαποντίων Νήσων κ. Νεκτάριος, **Πατρών** κ. Χρυσόστομος, **Μεσσηνίας** κ. Χρυσόστομος, **Χίου**, Ψαρών και Οινουσσών κ. Μάρκος, **Ιερισσού**, Αγ. Όρους και Αρδαμερίου κ. Θεόκλητος, **Μαρωνείας** και Κομοτηνής κ. Παντελεήμων, **Κίτρους**, Κατερίνης και Πλαταμώνος κ. Γεώργιος, **Σταγών** και Μετεώρων κ. Θεόκλητος, **Φιλίππων**, Νεαπόλεως και Θάσου κ. Στέφανος, **Σισανίου** και Σιατίστης κ. Αθανάσιος, **Καλαβρύτων** και Αιγιαλείας κ. Ιερώνυμος, **Λαγκαδά**, Λητής και Ρεντίνης κ. Πλάτων, **Δράμας** κ. Δωρόθεος και ο θεοφ. **Επίσκοπος Αμορίου** κ. Νικηφόρος.

Την εόρτιο επετειακή εκδήλωση χαιρέτισε καταλλήλως ο πανοσιολ. **Αρχιμανδρίτης π. Γαβριήλ Παλιούρας,** Πρωτοσύγκελλος της Ιεράς Μητροπόλεως Σερρών και Νιγρίτης. Τιμητικώς παρευρέθηκαν οι Βουλευτές Ν. Σερρών κ. κ. Κ. Καραμανλής, Αν. Χατζηβασιλείου, Θ. Λεονταρίδης και Ελ. Αβραμάκης, ο Περιφερειάρχης Κεντρικής Μακεδονίας κ. Απ. Τζιτζικώστας, ο οποίος απηύθυνε θερμό χαιρετισμό, ο Αντιπερι¬φερειάρχης Σερρών κ. Π. Σπυρόπουλος, οι Δήμαρχοι Σερρών,Βισαλτίαςκαι Λαγκαδά κ. κ. Αλ. Χρυσάφης, Αθ. Μασλαρινός και Γ. Ξενιτίδης, ο Διευθυντής Πρωτοβαθμίου Εκπαιδεύσεως Σερρών κ. Ι. Καραβασίλης, ο Διοικητής του 10ου Συντάγματος ΠΖ κ. Αδ. Σαρρής, ο Αστυνομικός Διευθυντής Σερρών κ. Ευάγγ. Τσιώτας, ο Διοικητής της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας Σερρών κ. Ν. Παπαδόπουλος, εκπρόσωποι λοιπών θεσμικών και πολιτιστικών Φορέων καθώς και μέγα πλήθος κόσμου, οι οποίοι υπερπλήρωσαν την μεγάλη αίθουσα του Δημοτικού Θεάτρου «Αστέρια» της πόλεως των Σερρών.

Ακολούθως, η εκλεκτή φιλόλογος-εκπαιδευτικός κ. Αλ. Μπαΐρα ομίλησε με θέμα: **«Το πρόσωπο του Επισκόπου μέσα στην Εκκλησία».**

Στη συνέχεια, ο ελλογ. Καθηγητής της Θεολογικής Σχολής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, κ. **Παναγιώτη Σκαλτσής**, παρουσίασε τον επετειακό Τόμο με τίτλο: **«Ἐν Συγγραφαῖς»**, που περιλαμβάνει κείμενα της Επισκοπικής γραφίδος του Σεβ. κ. Θεολόγου.

Ακολούθως, η Παιδική Χορωδία **«Αγγέλων Φωνές»** της Ιεράς Μητροπόλεως Σερρών και Νιγρίτης, υπό την διεύθυνση της χοράρχου κ. Μ. Κουβακλή, απέδωσε με μοναδικό τρόπο ελληνικά και ξένα έντεχνα τραγούδια, αποσπώσα και δικαίως το θερμό χειροκρότημα του πυκνού κοινού.

Στη λαμπρά και αρτίως οργανωμένη εκδήλωση ομίλησε ο Σεβασμιώτατος **Μητροπολίτης Σερρών** και Νιγρίτης κ. Θεολόγος, ο οποίος, βαθέως συγκεκινημένος ανέφερε μεταξύ άλλων και τα εξής:

«Ιδού λοιπόν ενώπιόν σας ο Επίσκοπός σας, βαθειά συγκινημένος από τον πλούτο της αγάπης Σας όπως αυτή εκφράζεται πληθωρικά και ουσιαστικά αυτή την ώρα. Ευχαριστώμέ καρδιακή ευγνωμοσύνη όλους σας, τους θεοτιμήτους ποιμένες, τους εντίμους άρχοντες, τον ευλογημένο λαό του Θεού, για την αποψινή σας παρουσία που με γεμίζει με συγκίνηση και χαρά. Ευχαριστώ όλους τους καλούς μου συνεργάτες, κληρικούς και λαικούς στο γεώργιο του Κυρίου μας, που συνοδοιπορούν δημιουργικώς μαζί μου όλα αυτά τα χρόνια.

Ανάμεσά τους είναι και εκείνοι οι οποίοι εκοπίασαν πολύ για την προετοιμασία της αποψινής εκδηλώσεως, ως και για την έκδοση του ήδη εμβριθώς παρουσιασθέντος, υπό του ελλογιμωτάτου καθηγητού της Θεολογικής Σχολής του Α.Π.Θ. κ. Παναγιώτου Σκαλτσή, βιβλίου υπό τον τίτλο: ‘’Εν Συγγραφαίς’’.

Σας ευχαριστώ από καρδίας κ. καθηγητά, ως και την εκλεκτή παιδαγωγό και φιλόλογο καθηγήτρια κ. Αλεξάνδρα Μπαΐρα για την φωτισμένη προσλαλιά της, καθώς επίσης και την δεξιοτέχνη και πολυτάλαντη μαέστρο κ. Μαρία Κουβακλή, και τα καλλιφωνότατα μέλη της Παιδικής Χορωδίας «Αγγέλων Φωνές» της Ιεράς Μητροπόλεώς μας, για την αριστοτεχνική απόδοση των τραγουδιών, ως και τον εκλεκτό μουσικό παραγωγό και επιμελητή κ. Θάνο Μιζούρη».

Διάνθισμα στο ευφρόσυνο κλίμα της εκδηλώσεως υπήρξε η προβολή ταινιών μικρού μήκους με κεντρικό άξονα αναφοράς τους ιστορικούς σταθμούς της Εκκλησίας των Σερρών καθώς και της εικοσαετούς καλλικάρπου Αρχιερατικής διακονίας του Σεβ. κ. Θεολόγου στην πηδαλιουχία του ιστορικού, ενδόξου, αγιοτόκου και ηρωοτόκου Επισκοπικού Θρόνου της νοητής ολκάδος των Σερρών και της Νιγρίτης.

Ομιλία του Μητροπολίτη Σερρών και Νιγρίτης με τίτλο «Κατάθεση ψυχῆς»

Ιδού λοιπόν ενώπιόν σας ο Επίσκοπός σας, βαθειά συγκινημένος από τον πλούτο της αγάπης Σας όπως αυτή εκφράζεται πληθωρικά και ουσιαστικά αυτή τήνώρα. Ευχαριστώμέ καρδιακή ευγνωμοσύνη όλους σας, τους θεοτιμήτους ποιμένες, τους εντίμους άρχοντες, τον ευλογημένο λαό του Θεού, για την αποψινή σας παρουσία που με γεμίζει με συγκίνηση και χαρά. Ευχαριστώ όλους τους καλούς μου συνεργάτες, κληρικούς και λαικούς στο γεώργιο του Κυρίου μας, που συνοδοιπορούν δημιουργικώς μαζί μου όλα αυτά τα χρόνια. Ανάμεσά τους είναι και εκείνοι οι οποίοι εκοπίασαν πολύ για την προετοιμασία της αποψινής εκδηλώσεως, ως και για την έκδοση του ήδη εμβριθώς παρουσιασθέντος, υπό του ελλογιμωτάτου καθηγητούτής Θεολογικής Σχολής του Α.Π.Θ. κ. Παναγιώτου Σκαλτσή, βιβλίου υπό τον τίτλο: «Εν Συγγραφαίς». Σας ευχαριστώ από καρδίας κ. καθηγητά, ως και την εκλεκτή παιδαγωγό και φιλόλογο καθη¬γήτρια κ. Αλεξάνδρα Μπαΐραγιά την φωτισμένη προσλαλιά της.

Με δισταγμό, είναι η αλήθεια, ότι δέχθηκα την πρόταση για την πραγματοποίηση της αποψινής εκδηλώσεως. Υποχώρη¬σα μόνον προς χάριν της Εκκλησίας μας, η οποία, μόνη αυτή, ως κιβωτός σωτηρίας και μητέρα φιλόστοργος, αξίζει να τιμάται πάντοτε και να μεγαλύνεται. Εξομολογητικώς καταθέτω στην αγάπη σας ότι η επέτειος συμπληρώσεως, χάριτι Θεού, αυτών των **20 χρόνων αρχιερατικής διακονίας μου**, δεν είναι για μένα αιτία κάποιας καυχήσεως, εφησυχασμού, αυτοθαυμασμού. Το αντίθετο μάλιστα. Μπροστά στα μάτια μου έχω πάντοτε τις ατέλειες, τις δυσκολίες μου, τα λάθη μου, όσα θα μπορούσαν να είχαν γίνει και δεν έγιναν. **Έκανα υπακοή** όμως στην φιλοπάτορα επιθυμία τών παιδιών μου να γίνη αυτή η εκδήλωση για να θυμίσω στον εαυτό μου το χρέος, την ευθύνη, το καθήκον, την αποστολή, το έργο, το όραμα. **Αναστοχασμός, περίσκεψη, αναβαπτισμός** είναι θαρρώοι σωστές λέξεις που εκφράζουν το ήθος της αποψινής εκδηλώσεως. Μόνο μέσα από αυτήν την προοπτική δικαιολογείται, φωτίζεται, αποκτά νόημα η παρούσα σύναξις. Προς τούτο διαφωτιστικός και αποκαλυπτικός και στην παρούσα περίσταση είναι ο λόγος του Κυρίου μας: «Και όταν ποιήσετε πάντα τα διαταχθέντα υμίν, λέγετε ότι δούλοι αχρείοι εσμέν, ότι ο ωφείλομεν ποιήσαι πεποιήκαμεν» (Λκ. ιζ’,10). Τόσο απλά, τόσο δυνατά, τόσο αληθινά.

Επιτρέψτε μου, όμως, αντί άλλης αναφοράς στην ούτως ή άλλως ταπεινή και φτωχή μου διακονία αυτά τα χρόνια κοντά σας, που είναι εγχείρημα εκ τών πραγμάτων δύσκολο και επικίνδυνο και για μένα και για σας˙για μένα μεν διότι ανοίγεται εμπρός μου ο κρημνός του εφησυχασμού καί του αυτοθαυμασμού˙ για σας δε διότι ελλοχεύει πάντοτε ο π**ειρασμός της παρερμηνείας** και του **σκανδαλισμού**. Επιτρέψτε μου λέγω, μέ απλότητα νά σταθώ σε τρεις βαρύτιμες στιγμές τής ζωής μου. Νά ανακαλέσω από τήν καρδιά στα χείλη μου, συναισθήματα, καθαρά, ανέγγιχτα από συμβατικότητες και καθωσπρεπισμούς. Να ξαποστάσω λίγο από τον παρόντα τραχύ ανήφορο στο στασίδι της πίστεως και της μνημοσύνης.

2 Ιουνίου 1992! Λίγες ημέρες πριν την εις **διάκονον χειροτονία** μου και την πραγματοποίηση του ονείρου. Ο πατέρας μου, ο απλός, ολιγογράμματος αλλά σοφός πατέρας μου, ο κυρ Απόστολος, με πιάνει από το χέρι και καθόμαστε στον κήπο του πατρικού μου σπιτιού λέγοντάς μου:

«Παιδί μου αγαπημένο, ξέρεις πολύ καλά ότι η μητέρα σου κι εγώ πονάμε πολύ αυτήν την στιγμή. Άλλα όνειρα είχαμε για σένα. Δεν θα σταθούμε όμως εμπόδιο, γιατί σ' αγαπάμε. Έστωκαίάνδέν θέλαμε να το παραδεχθούμε, το γνωρίζαμε καλά, ότι γιά σένα ο Θεός ετοίμαζε έναν άλλον δρόμο. Θέλω λοιπόν, εγώ ο πατέρας σου, να σου πω τα εξής. Ξεκίνησα την ζωή μου, όπως ξέρεις, ως τσομπάνης, εκεί στο ελατοσκέπαστο χωριό μου. Ξέρω καλά, λοιπόν, ότι η ζωή του τσομπάνη έχει δυσκολίες, αγωνίες, κινδύνους, κόπο, μοναξιά. Ο τσομπάνης κουράζεται και πασχίζει για το κοπάδι του. Να του βρεί καθαρή τροφή, να το προφυλάξει από τα αγρίμια, αλλά και τους κακούς τσομπάνηδες, που θέλουν να κλέψουν τον κόπο, που καιροφυλαχτούν μέσα στο σκοτάδι τους για το κακό, αλλά και να ημερέψει τα ατίθασα, να ενθαρρύνει τα φοβισμένα. Αυτά και άλλα πολλά συνθέτουν την ζωή του τσομπάνη. Και συ ένας άλλος τσομπάνης ξεκινάς νά γίνεις, παιδί μου. Και το ποίμνιο αυτό το λογικό, είναι δυσκολοκυβέρνητο, παιδί μου, απαιτητικό και απρόβλεπτο. Αλλά ασφαλώς και απείρως πιο πολύτιμο και ευλογημένο, γιατί ο ίδιος ο Θεός θέλησε να γίνη ο ποιμένας του. Να θυμάσαι τον λόγο μου πάντοτε. Να έχεις πίστη και δύναμη. Ο Θεός βλέπει! Έχε τήν ευχή μου». Τότε λίγα κατάλαβα. Ο ενθουσιασμός βλέπετε. Σήμερα όμως πολύ περισσότερα. Και κυρίως πόσο δίκιο

είχε. Πατέρα μου σ’ ευχαριστώ. Εκεί που είσθε στον ουρανό πλέον μαζί με τη μάνα μου μην με ξεχνάτε! Μας λείπετε πολύ. Στα αδέλφια μου και σε μένα.

21 Ιουνίου 2003! Σημαδιακός μήνας για την ζωή μου ο Ιούνιος. Μόλις είχε τελειώσει η **ιερά ακολουθία τής ενθρονίσεώς μου** στήν ευλογημένη αυτή Μητρόπολη. Οι προσδοκίες πολλές, οι ελπίδες χρηστές, η εύθύνη μεγάλη. Με πλησιάζει στον Επισκοπικό θρόνο ένας άγνωστός μου κύριος, προχωρημένης κάπως ηλικίας. «Δεσπότη μου, μου λέει, φιλώντας μου το χέρι. Εύχομαι ο καλός Θεός να σου χαρίσει πολλά χρόνια ζωής να μας ποιμαίνεις μέχρι τα βαθειά γεράματα. Περισσότερο όμως Τον παρακαλώ να σου χαρίζει υπομονή να μας υπομένεις και φώτιση για να μας καθοδηγείς κατά το θέλημά Του». Μου φίλησε το χέρι και έφυγε. Σήμερα, μετά από είκοσι χρόνια, φέρνω την μορφή του με συγκίνηση στον νού μου και ξαναθυμάμαι την σοφή ευχή του. «**Να έχεις υπομονή να μας υπομένεις** και άγια φώτιση να μας καθοδηγείς». Πόσες φορές δεν τον θυμήθηκα αυτάτάείκοσι χρόνια! Λόγια αληθινά, σοφά, άγια. Έλεγε τά όμοια μέ θαυμαστή ακρίβεια πριν είκοσι αιώνεςκαί ο **άγιος Ιγνάτιος** ο Θεοφόρος στον μαθητή του Πολύκαρπο. «Πάντας βάσταζε, ως και σε ο Κύριος, πάντων ανέχου εν αγάπη ώσπερ και ποιείς».

Αρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος. Στα χρόνια που τόν είχαμε κοντά μας. Στις κατ' ιδίαν συμβουλές, στις μυσταγωγικές διδασκαλίες, μας έλεγε, πιότερο με την ζωή του, την σιωπή του, και λιγότερο με τους λόγους του και τα εξής. Ο εξωστρεφής και πληθωρικός Χριστόδουλος στα παιδιά του ήταν πάντοτε ολιγόλογος, αλλά βαθειά διδακτικός. Δεν έδιδε «μασημένη τροφή»! Ήθελε να κοπιάσουμε για να καταλάβουμε. Να πονέσει το μυαλό μας και να αναφλεχθεί η καρδιά μας. «Η αρχιερωσύνη παιδί μου, έλεγε, δεν είναι άνεση. Είναι ανήφορος. Είναι Σταυρός. Σταυρός όμως που οδηγεί στην Ανάσταση. Ανήφορος που οδηγεί στην ανοιχτωσιά του ουρανού. Ο χώρος της διακονίας ενός Επισκόπου, τόνιζε, δεν είναι μόνον όαση χαράς αλλά πολλές φορές και έρημος δοκιμασίας. Θέλεις να είσαι καλός Επίσκοπος; Βλέπε τους αδελφούς σου μέσα απότήν προοπτική του εγκολπίου σου. Με καθαρότητα καρδιάς και ευθύτητα πνεύματος. Θέλεις να καταξιώνεις την αποστολή σου; «Φορτώσου το φορτίο τους. Όπως ο Κύριός μας φορτώθηκε τις αμαρτίες και τα βάρη όλων μας. Αυτό σημαίνει, τόνιζε, ότι ο Επίσκοπος ευρίσκεται εις τόπον και τύπον Χριστού.

Εσύ θά φορτώνεσαι τα φορτία τους και θα τα εναποθέτεις με εμπιστοσύνη στα άγια και τρυπημένα από την ανθρώπινη αχαριστία χέρια Του, στην αγία Τράπεζα, στην λειτουργία, στην προσευχή, στο φως. Αυτό είναι το έργο του καλού ποιμένα. Έργο βαρύ, κάποιες φορές αβάσταχτο. Λουσμένο στον εναγώνιο ιδρώτα της Γεθσημανή και στο αίμα του Σταυρού». Δεν τα ξεχνώ ποτέ τα λόγια του. Λόγια ζωής! Ως πολύτιμο μαργαρίτη τα κρατώ στο μυστικό της ψυχής μου αρτοφόριο.

Αγωνίζομαι, αλησμόνητε, Πατέρα και διδάσκαλε, γι’ αυτές σου τις υποθήκες. Αγωνίζομαι, σε δύσκολους καιρούς. Προσευχήσου για μένα!

Αυτά είχα να σας πω αδελφοί και να σας εκφράσω και πάλι τις εγκάρδιες ευχαριστίες μου, «κατά πάντα και διά πάντα». Εύχομαι να μην σας κούρασα. Ζητώ συγγνώμη. Ο Επίσκοπός σας, ο πατέρας σας, ο αδελφός σας, ο συνοδοιπόρος σας στον αγώνα, την πίστη, την αγιοσύνη, την αγάπη. Ευχηθείτε για μένα, ώστε ο άγιος Θεός να μου δίδει νούν Χριστού, πλατυσμό αγάπης, ευρυχωρίακαί θαλπωρή καρδιάς, αποθέματα υπομονής, δαψιλή φωτισμό, ορθόδοξο φρόνημα, σύνεση, διάκριση και σοφία, ώστε για όσα χρόνια Εκείνος ευδοκήσει, να συνεχίσω να σας αγαπώ και να σας διακονώ χριστοφιλώς, ευαγγελικώς, θυσιαστικώς. Όπως μου το ευχήθηκε ο γέροντας εκείνος. Μέχρι της τελευταίας μου αναπνοής.

Και νυν Κύριέ μου, ο λόγος μου, η προσευχή μου, θυμίαμα ευωδιαστό σε Σένα ανεβαίνει και πάλι: «Τις ειμί εγώ, Κύριέ μου Κύριε, ότι ηγάπησάς με έως τούτων; Και κατεσμικρύνθην μικρόν ενώπιόν Σου, Κύριέ μου Κύριε, και ελάλησας υπέρ του δούλου Σου εις μακράν και ευλογήσας αυτόν. Και νυν, Συ οίδας τον δούλον Σου, Κύριέ μου Κύριε, διά τον λόγον Σου πεποίηκας και κατά την καρδίαν Σου εποίησας πάσαν την μεγαλωσύνην ταύτην γνωρίσαι τω δούλω Σου ένεκεν του μεγαλύναι Σε, Κύριέ μου Κύριε, ότι ουκ έστι Θεός πλην Σου. Και νυν, Κύριέ μου Κύριε, το ρήμα ο ελάλησας περί του δούλου Σου πίστωσον έως του αιώνος Κύριε Παντοκράτωρ... ότι εύρεν ο δούλος Σου την καρδίαν Εαυτού του προσεύξασθαι προς Σε την προσευχήν ταύτην. Και νυν, Κύριέ μου Κύριε, συ ει Θεός μόνος και οι λόγοι Σου αληθινοί και ελάλησας υπέρ του δούλου Σου τα αγαθά ταύτα. Και νυν άρξαι και ευλόγησον τον δούλον Σου του είναι εις τον αιώνα ενώπιόν Σου ότι Συ, Κύριέ μου Κύριε, ελάλησας και από της ευλογίας Σου ευλογηθήσεται ο δούλος Σου. Αμήν». (Β’ Βασ. 18, 28).

Φωτογραφικά στιγμιότυπα:

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΣΕΡΡΩΝ ΚΑΙ ΝΙΓΡΙΤΗΣ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΣΕΡΡΩΝ ΚΑΙ ΝΙΓΡΙΤΗΣ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΣΕΡΡΩΝ ΚΑΙ ΝΙΓΡΙΤΗΣ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΣΕΡΡΩΝ ΚΑΙ ΝΙΓΡΙΤΗΣ

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ

ГІСТОСЛЯВІСТЬ

20

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΣΕΡΡΩΝ ΚΑΙ ΝΙΓΡΙΤΗΣ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΣΕΡΡΩΝ ΚΑΙ ΝΙΓΡΙΤΗΣ

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ